

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1956

гр. София, 19.03.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
закрито заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:**

СЪДИЯ: Евгения Иванова

като разгледа дело номер **8567** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс вр. с чл. 144 Административнопроцесуалния кодекс
С Решение № 6112/05.11.2020 г. по адм. д. № 8567/2020 е отхвърлена жалбата на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ против Решение № РД-02-14-658/11.08.2020 г. на ръководителя на националния орган при МРРБ, с което му е наложена финансова корекция в размер на 5 на сто от стойността на допустимите разходи по договор № 1983 опд-22/15.04.2019 г., сключен с изпълнител [фирма], на стойност 22 968 лв., по проведена процедура за избор на изпълнител по проект „Анализ на риска в трансграничния регион“. С решението си съдът е осъдил ГД „ПБЗН“ да заплати на МРРБ сума в размер на 150 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

С Молба вх. № 37113/25.11.2020 г. от Директор на дирекция „Управление на териториалното сътрудничество“ в МРРБ и Ръководител на Националния орган по програма „ИНТЕРРЕГ V-А България – Румъния“ 2014- 2020 г., е поискано да се измени постановеното решение в частта за разноските, като се иска съдът да осъди жалбоподателя да заплати първоначално претендираните 200 лв. за юрисконсултско възнаграждение, както и 390 лв. за извършен официален превод на български език на предоставен към преписката документ, в размер на 390 лв.

Съдът като съобрази изложените в молбата доводи намира следното:

Молбата е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК, поради което е допустима за разглеждане. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Съобразно чл. 143, ал. 3 АПК когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ.

Според чл. 75 ГПК, вр. чл. 144 АПК възнаграждението на свидетелите се определя от

съда с оглед на отделеното време и направените разноси, а вознаграждението на вещите лица се определя от съда с оглед на извършената работа и направените разноси.

Обхвата на понятието „разноси по производството“ в съдебната практика непротиворечиво се приема, че това са разноси, извършени от страната във връзка с определени процесуални действия – депозит за призоваване на свидетел, вознаграждение за вещо лице, разходи за извършване на оглед, за удостоверения, получаване на копия от документи по делото и др.

В случая се иска възстановяване на разноси, които не са свързани с конкретно процесуално действие на страната, поради което не попадат обхвата на „разноските по производството“, чиито размер подлежи на присъждане със съдебния акт.

Предвид изложеното съдът намира молбата за неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането за изменение на Решение № 6112/05.11.2020 г. по адм. д. № 8567/2020

Определението може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението.

СЪДИЯ: